

Megjelen :
minden vasárnap.

Egyes szám **10** kr.

Előfizetési feltételek.
 Egész évre 5 ft. Félévre 2 frt 50 kr.
 Negyedévre 1 frt 25 kr.

Hirdetéseket elfogad a kiadóhivatal és
 Jäger Nándor ur könyvkereskedése.

Szerkesztőség és kiadóhivatal :

II. tized 271, szám, hová a lap szellemi
 részét illető kéziratok is czimzendők.

A mi nagyjaink.

V. Jeney Imre.

(Képúnkhoz)

Veterán ember örök ifju kedélyvel; magyar ember német ruhában; német ruhás, de pörge kalapot hord fején; liberális érzelmű, de gyakran reakzionarius; (mikor a jókedvű adakozó borából iszik) ügyvéd, kinek kliensei a per befejeztével patienssekké válnak; szónok, de nem Cicero; mint pártelnök tevékeny, de a Fabius cunctator szerepét játsza; toasztjai szípkorkáznak, de nem úgy, mint Miklovicz Bálintéi; karesu dereku, mint a jegénye, de hajlik, mint a nád s mindezek mellett Imre bácsi van olyan *csatalova* Vásárhelynek, mint az öreg Pulszky az országnak, mert az ő orra van olyan népszerű nálunk, mint Pulszkyé az országban.

*

Azt nem tagadhatja senki, hogy az orr olyan része a testnek, mely világtörténeti nevezetességre jutott. Nem lehetetlen, hogy Imre bácsi, ha nem is világtörténeti, de országos hirre vergődhetik még orra révén. De különben is, nagy orru emberek közt nagyon sok a történeti nevezetességü. Ott van Mátyás király, kinek orráról már mennyit zengtek versben és prózában, de a kinek ugyan fenekére vertek Bécs utzáin az orra miatt, hogy belopódzott; Publius Ovidiust, ki már a régi korban magában egyesítette Kock Pált és Zolát is, hatalmas orra miatt (a nagy orrok iránt előszeretettel viseltető nők) *Násó* melléknévvel tisztelték meg; nagy Napoleon szintén hatalmas orral birt. És mindezek orruk segítségével bizonyos kalamitásokat már jó előre megéreztek; így Mátyás szaladva hajtotta a kocsikoreket Bécs utzáin, megszimatolva jó előre már az ütlegeket; Ovidius, egy éjszakai lumpolás után, szintén megérezte a száműzetés szagát és a szoknyák mögül megszökött Rómából; Napoleon is megszimatolta eleve családja tragikumát és azért köszönt le fia javára Fontaineblauban és — Emerikus Jeney Naso nemkülönben, a Sasi alakuló közgyűlésen, megérezte már a kormánypárt bukását orra segítségével, mert már akkor kijelenté, hogy ha őt újra megválasztják, nem felelhet a sikerért. A minthogy helyes szimaton is járt az ő elnöki orra.

*

Különben, ha ő a szabadelvű pártnak ornythologja, hatalmas versenytársra akadt a függetlenségi pártnál Endrey Gyulában, a kinek feje nyele elég hatalmasan nyulik ki a kánikulai melegbe. Beszéltek is már, hogy Kovács Jóska mellé alelnöknek megválasztják, már csak azért is, hogy nekik is legyen egy vezér-orruk. Imre bácsi különben örül ennek, mert most már bizton számít arra, hogy 3 év mulva megbukik a függetlenségi párt.

*

Mert hogy az ő orra buktatta meg a kormánypártot, ezt ő érzi ugyan, de nem mondja. Hanem fennen hirdetik ezt Draskóczyék, mondván hogy: ha Jeney bele nem üti az orrát az elnöki székbe, akkor biztos lett volna az — ő *győzelmük*.

*

De hát azért csak meg lett választva Imre bácsi, még pedig olyan lelkesedéssel, mely pregnáns kifejezője volt, hogy ő milyen népszerű ember nálunk és e téren ő még nem tapasztalhatta, hogy a népszerűség változandó. Blaine, az amerikai köztársaság elnökjelöltje, ha nagyban olyan lelkesedéssel kiáltatik ki elnöknek, a mily lelkesedéssel kicsinyben Imre bácsi a kormánypárt elnökévé kikiáltatott, azt hiszem meg lehet elégedve. S tekintve, hogy Blainenak nincs oly hatalmas orra, mint Imre bácsinak, az ő elnöklete alatt aligha fog megbukni — a köztársaság.

*

Ráfogták Imre bácsira azt is, hogy a presszió embere. Ebben igazuk van az illetőknek. Csakhogy nem úgy, hogy ő akarna másokra pressziót gyakorolni, hanem ő szeret magára pressziót gyakoroltatni, hogy vállalja el az elnökséget. És hogy menyire szíven hordja pártja jólétét, bizonyoság reá az, hogy enged is a pressziónak.

*

Hogy pedig ezt tette, ép ez által lett kedves embere Draskóczy és társainak, kik csakis így bizonyíthaták be azt, hogy ő nélkülök a kormánypárt nem győzhet, ha még olyan orrt tűz is ki maga elé zászlóul.

*

Olyan derék és jellemes ember különben a magánéletben, mint Jeney bácsi, kevés van. Fehér

holló nemcsak e tekintetben, de fehér holló már külsejében is. Galambösz a haja, jó a lelke és szeretik mindenütt, a hol csak megjelenik. De ritkán jár társaságba és a mikor megy: az is esemény. Mert Jeney bácsi a munka embere, ma is, mint volt azelőtt. Hanem ha osztán társaságba megy, akkor otthon marad a munka embere és galambösz hajával csak a fiatal kedélyt hozza magával, melylyel megfűszerezi a társaságot.

*

Kár, hogy ezt a fűszert nagyon vastagon alkalmazza néha. Így esett meg aztán rajta, hogy mikor a választások alkalmával a Sasbéli köpködőbe tévedt és ott meglátta, hogy Hermann Ottónak is mer olyan orra lenni, mint az övé, egy olyan drasztikus fűszert talált kiszalasztani, a mire Hermann Otto mokra pókász csak annyit tudott felelni. hogy: proszít fűszer!...

*

Hogy különben Jeney bácsi orrával annyit foglalkoztam, azért van: mert végre is, ez a legjellemzőbb az ő életrajzában már csak azért is, mert ép úgy, mint a Pulszky papáé a muzeumban, megalapítója lehet még ez az orr is itt Vásárhelyen egy orr-dynasztiának. A mivel, hogy nem vesztitene városunk sem, tanúság lehet rá fiainak képzettsége.

*

De különben is tény, hogy maga Jeney bácsi is sokat tart az orrára. Nevezetes alkalmakkor, vagy mikor valami fölött gondolkozik, azt szokta rendszeren megsimogatni, mintha tőle akarna tanácsot kérni s ama *nagy történelmi pillanatban* is, mikor hirül vette pártja bukását, így kiáltott fel: Szeretném magam felnyársalni a saját orromra!

Rodódi Dendron.

A bölcs városatyja.

*Összegyűltek ismét városunk atyái,
Községünk ügyeit összevetni-hányini.*

*Zöld asztalnál izzad a sok derék polgár,
Maga ott, elméje tudja isten: hol jár?*

*De azért a „tár_shoz“ merülne föl bármi,
Hogy ő is szólhasson, alig győzi várni.*

*S olvassa a jegyző, a legujabb „tárgyat“
Tikkasztó melegtől szava, hangja bágyadt.*

*„Egynehány uj lámpát kér egy város atyja,
Ki a sötétséget sehogy sem állhatja.*

*Nem kerül oly sokba, tán meg is tehetnék,
Hogy ezt a kérésit a sutba ne vetnék.“*

*S alig hogy végezte a jegyző ur éppen,
Föláll egy bölcs atya s szól ilyeténképen:*

*„Minék az a lámpa, az a világosság?
A járdát, sötétben is csak úgy tapossák.*

*Mappal ha ki megyen, mindenütt van járda,
S tisztességes ember, éjjel mért köszálna?*

*Nem köszál ő soha, otthon ül párjával,
Disznótorba ha megy, lámpást visz magával.*

*Azért is azt mondja: nem köll rá voksolni,
Meglevő lámpát is mind ki kéne dobni!“*

*S bizony bölcsen beszélt városunk polgára,
Lámpa-világosság minék is vón' már ma;*

*Mikor az atyák közt ott ül ő kegyelme,
S ott világít, ragyog az a fényes elme.*

Mephisto

Az öreg Sirsl Wolf akaskadásai.

* Aztot ujságol a „Vásárhéji Küzlün“ o molt vasárnapi számba benne, hojd tonács elhotározott magát o népkertbe edj „itt“ felállitoni. Thonálok én aztot nadjon phoresa, hojd „Küzlün“ nem tod azt, hojd népkertba benne van mán najdon régen edj „itt“, mikar tudok aztot, hojd ü szakta beleütüni mindenba az üvé orját.

* Phiamlében, mantam az én Khobi jerekemnek, oki van edj nadjon pákaszdos jerek, vidáz magadat, hojd ne gambazz ud estefelé o piac kü-

rül, mert o Kach arvasdakter oreság irt. hojd a kolerát nadjon terjeszt o viz, még beléd thonálnok vizip oskázni aztot a navaja a tüzoltó oreságok, okik laesal nak az őt. Mán pedig inkább láson théged o te thátikád *piszkasan*, parasan navaja neköl, mint *tisztán*, vizesen kolerával vele.

* Aztot inditvánozt az öreg Garzó oreság, a közjölésba benne, hojd — tekintettel Tulunra, tedjenek az oj ártéher kót joban hozzá férhetűnek. Alas közjölés eldobott eztet oz inditván ayal, hojd van ott ud is elég viz. Phoresa! hiszen Tiszába benne is van elég viz, de azér még se nem van hozzá férhetű nekönk!

Garantirozott hirek.

— **Kardos Sámuel** ur, városunk kitűnő építész-mérnöke, a saját költségén egy új (harmadik) ártézi kutat furt, a mely olyan bőven szolgáltatja a vizet, hogy nevezett mérnök ur elhatározta, a közjölés iránti tekintetből, a fölös vizet felfogni és egy általa építendő, fényes berendezésű fürdőber értékesíteni. A fürdőház terveit, az engedély kinyerése czéljából már be is nyújtotta a városi képviselőségnek, mely is az engedélyt, legutóbb tartott közgyűlése alkalmából, szintén a közjölés iránti tekintetből — megtagadta.

— **A helybeli zsidó hitközség** is kedveskedik szegényebb sorsu egyház tagjainak egy „tanügyi örömhírral“ amennyiben elhatározta, hogy eddig 6 osztályu iskoláját 4 osztályura változtatja. Csak „előre!“

— **A városi tanács** felkért bennünket annak a kijelentésére, hogy az az „itt“, melyet a „Vásárhelyi Közlöny“ felállítatni jelzett, tulajdonképen csak „ott“ (t. i. a Közlönyben) van meg.

— **Az állandó műkedvelő társaság**, miután a hölgyek tömegesen sorakoztak tagjai közé, legközelebb: szent heverdel napj'n tartja meg első előadását. Szinre kerül ez alkalommal: „*A vidám karikázó*“ című, erényes-merényes, regényes, tekervényes, tragikai, comikai szomorúvig bohózat színmű három szakaszban. Első szakasz: Karikázás; második szakasz: az evődelem; harmadik szakasz: tánczra magyar. Előre is felhívjuk közönségünk figyelmét ez előadásra, mely élvezetesnek ígérkezik.

— **Szerkesztőségünkbe** a héten egy tárgyat hoztak be, melyet bacillusnak nevezett az illető, de mi göresövi vizsgálat alá véve, úgy találtuk, hogy az a parány — egy *vásárhelyi kistfi*.

— **A nagy piaczon** épült új város házának tornyára most tüzték ki a kőművesek a zöld fát, piros kendőkkel. Az ezen alkalommal, az új város háza tetején rendezett táncmulatság vigan folyt le.

***Kmettykó Jóska** főjegyzőnk *könnyedén* lejtette a magasban a csárdás tánczot.

— **Ábrai Károly** polgármester és régi írónk egy új regényen dolgozik, melynek a czíme lesz: *Egy polgármester a XIX-ik században*.

— **A főkapitány** rendeletére ezentul rendszeren loesolni fogják nyáron az utczákat — minden évben egyszer. Az 1884. évi loesolás, nagy közönség jelenlétében csakugyan még is ejtetett f. hó 16-án, melynek véghezvitele után, a nagy nap emlékére fényes vízi muri rendeztetett a Sas előtt, mely után az egybegyűlt díszes farsaság fényes felvonulását tartotta a város házi puskaszinbe, hogy ott a kausukeseöveket egy évi kiérdemelt nyugalomba helyezzék.

— **A Buksy** czeg, a népkertben, karikázás közben egy rimet elveszített. A becsületes megtaláló a czégnek 100 év, mulva megjelenendő kin-rim kötetét kapja meg jutalmul.

— **A nagy lovashadgyakorlatokra**, melyek városunk környékén a jövő hóban fognak tartatni, ki fognak vonulni város házi taná sterműnkből az összes pókok is — dísz defilirozásra.

— **Az országos** kiállításra bekérték főgymnaziumunkból, a négy alsó osztályban, az idén kiállított rajzokat, — a gymnasium rajz tanárja azonban kijelentette, hogy azokat most még nem szolgáltatja ki, mert — ovodába járnak.

— **Az új lövonatu** vasutnak már is van áldozata. Ugyan is a mult keddi közgyűlés alkalmával, mikor a lövonat megindult, a tárgyalás hevében egy városatya, egy az asztalon eléje került ártatlan poloskát agyonnyomott. Csak aztán bánta meg e gonosz tettét, mert eszébe jött a hirdetés: 100 aranyat egy poloskáért.

— **A bajnoki** versenydíj védője, a palicsi országos athleta versenyeknél, kijelentette, hogy a versenyből a vásárhelyi karikázó egyeslet tagjai kizárandók, mert olyan jól trainirozott ellenfelekkel szemben, kik 36.º melegben is tudnak karikázni, a bajnok czimet védeni képtelen.

— **Az állandó műkedvelő** társaság 100 aranyat tűzött ki annak a kérdésnek a megfejtésére: miként lehetne az első előadás megtartását minél tovább húzni-halasztani.

— **Nagy betörést** intéztek a mult héten városunkba a Thaokok és Yathok egyesült seregei, megboszulandók Bánfalvin a Menáka és Asthot egyesült halálát. S miután itt nem találtak Irharhárt, melynek vízébe fojthatták volna *szerzöt*, belecsömöszölték a Kardos Simi által furt legujabb ártézi kut esővébe.

— **A köpködők** egyesületének néhány tagja *járván*-egyesületté alakult, mely feladataul tűzte ki heti piacok alkalmával a közjó érdekében — a esinósabb árusnőket szemügyre venni. *bejárván* e czélből a kofák rayonját.

— **A vörös kereszt** egyesület tudvalevőleg népkerti ünnepélyekor bazárokat is rendez. Szép hölgyeinken kívül, külön-külön sátorokban, következő notabilitásaink fogják ott árulni áruikat: *Ábrai* Károly regényeinek fönnmaradt — *összes* példányait; *Karancsi* Dániel a Fördös Lajostól kapott bizonyítványának hiteles másolatait; *Draskóczy* Lajos egy bizonyos keztyű foszlányait; *Halmi* legutóbb a Thehenaeumnál megjelent illenitanát; *Draskovics* Árpád a telegráncs drótokat és a köpködőbeli gyógyhatású condensált vizet; *Endrey* Gyula ifju óriásoktól lapjához beérkezett, de ki nem adható kéziratit; *Knauz* bácsi 3 biztos numerust; *Kardos* Simi a *legújabb* híreket; *Nagy* Sándor főkapitány a „M-haszna“ naptár példányait; *H. Nagy Lajos* kalapjai gypsz-mintáit; *Kovács* Ferencz 3 év mulva tartandó programbeszédjének impurumát; *Gosztonyi* Sándor tartandó országgyűlési beszédeit; *Fodor* Lajos a Sancho Panza szamarának ereklyeként örözött farkát, *Szeremley* Sámuel pedig a Dugonits társaságban fel nem olvasott röpiratait az unitáriusok érdekében.

Ifjainkhoz.

Válasz Lucy-Fernek.

Tudtok kvaterkázni,
Ezt magam is láttam,
Vizsgáztatok is már ebből
Oláhnál mindnyájan.

Táncolni is tudtok,
Ha ráhuzza Béla;
Társalogni? udvarolni
Hangotok mért léha?

Pohár hogy ha koccezan,
Czigány hogy ha játszik,
Mindnyájatok bágyadt arcán
Szent Antal tűz látszik.

Zene, Magyarádi?
Hisz az is megjárja —
Egyesít a zene- s bornak
Részegítő árja.

Hej! ha egyesülni
Eszmékért tudnátok:

Oláh Miskán kívül mi is
Büszkéek lennénk rátok!

Xantippe.

Selyem Lidi levele Czifra Sárához Gorzsa Kopáncson.

Édes Sárím!

Hogy vattok odakin a pusztán? Mink itt, hála istennek, jó vagyunk, amit hasonloképen kívánok neked is, mög édes anyádnak is, mög az édes apádnak is. Fötéttem magamba, hogy néha néha főkereslek jaz sorjaimal, hogy megírjam, mijen mos-a módis viselet. Ot kint a pusztán tik ugy se gyüt hették bé mindég. hát hogy letalább tudjad té is, édesem, mijenre esinátasd jaz új ruhádot, a kinek a szövetjit most vette édes anyád, szögény, a nyári vásáron.

Mer bizon, ha még nem irom, hát tudom, csak ugy esinátadod mégint, mint a mút esztendejit, a penig má régén kimént a divatbú.

Hát csak aszondom Sári, hogy né esinátasd ugy. Más most a módi, Vátig montam édes anyádnak is, hogy né is azt a szövetét végye még, mer a mán nem uras. Aszonta a botos is, hogy most az uri dámák is mind valami mérvelé vagy mi az ördögöt, még aztán purda lány szövetét vésznek, én is abbú esinátattam most egy új ruhát, de édes anyád aszonta, hogy jó az ot kint a pusztán ugy is. De ha mán nem vettetek is olyan purda lányt, vagy mi a manót, no, hát letaláb esinátasd még a ruhádot ugy, ahogy it bént a városan most mán nem csak jaz uri kisaszonyok, hanem mink is viseljük.

Pedig nagyon figura ám jez a mostani módi, te Sári. Aszondom, hogy ha jaz urak nem visenék, hát nekém ugyan nem kellene soh'sé. De hát így én is csak viselém, ha űk viselik, mán csak ugy módi az most.

Szeretnéd mán hallani ugy-é, te Sári, hogy hát miljén? — No majd léirom.

Hát egészen simán rakot szoknya jaz, esipöttül egész a bokáig. Nem is az a figura rajta, hanem hát a' hogy ojan furesán van kitötve hátul, hogy akár oda is léhetne rá ülni. Monta is a Kata ángyó. mikor letelsőben meglátta rajtam, hogy várjak egy kiesit, majd oda ülteti a kis Pistit, tudod a kis szoposát. — Ugy szégyéltem is magamat, hogy nó — de hát, ha jaz most a módi. — Aztán még jaz urak is csak ugy hordják.

Oztán a dereka ojan félig spiczés az ijen ruhának, az uja még ojan szük, hogy alig lehet belejutni.

Hát csak aszondom, hogy ijenre esinátasd az új ruhádat, mer most ugy viselik, oztán még ha

oanra csinátod, oszt vasárnap átmegy benne a For-
gács Esztiékhez, hát megészí az Eszti a mérég,
hogy nekéd mán odakint a pusztán is ojan módís
ruhád van.

De ojanra csinátasd ám. Mentül jobban ki-
töttetéd hátul, antul urasabb. Aztán ha nines kint
vatátok, hát kitöthetéd ám kukoricza fosztással is.

Tisztélem az édes anyádat, még az édes apá-
dat, még a Palkó bátyádat is. Tudom, ha engém
itthon meglátna abba jaz új purda lány ruhába,
hát —

Tiszteltetek téged is

Selyém Lidi.

Az ovodából.

Megtörtént események. Elárulta: Parányi

Ovodás: (jó ked-
vében tréfálkozva).
No, gyerekek! hát ki
tudná megmondani
közületek, mit gon-
dolok most?

Pistike: (felnyujt-
ja a két ujját) Én
tudom, ovodász bácsi
tőlem!

Ovodás: No, hall-
juk. Mit gondolok?

Pistike: Azt dön-
dolja az ovodász bá-
csi, hod én azt hi-
szem, hod moszt va-

lami otosztat dondol, pedid én azt ud sze hiszem.

Ovodás: Ejnye, adta kis élösdije.

Károlyka: (jön panaszra) Ovodász bácsi télem,
a Piszitite endemet szöltedet.

Ovodás: Sérteget? Hát aztán mivel sérteget?

Károlyka: Azt mondja, hod én iltam az oyo-
dász bácsi lapjába a lefletsziót, pedid én olan ezunát
nem ilot szoha sze.

Megy a dandy...

Megy a dandy lóháton,
Kengyelben a lába,
Nagy a legény, de nagyobb
Az ő szomjusága.

Cassinóban kuglizott,
A golyót dobálva,
Mikor hallja: Oláhnál
Hogy isznak javába.

Felpattan a lovára,
Oláh-hoz elvágat,
Hej! elkésott: immár csak
Üres flaskát láthat.

Elkeseredésében
Mi telhetett tőle:
Nagyot ütött öklével,
A — saját fejére!

Petőflaskó.

Adomák.

Egy mezővároskában, magán nevelő intézeti
vizsga alkalmából, Európa térképére lett volna
szükség. Minthogy azonban az intézetnél a tér-
kép nem volt meg, a nevelő atküldte a szol-
gát S...né asszonyhoz, kinél tudta, hogy meg
van, azzal az üzenettel, hogy: „kéreti szépen ő
nagyságát, ha kölcsön adná rövid időre a föld-
abroszt.”

A szolgál, utközben váltig okoskodott, mert
sehogy se ment a fejébe, hogy még olyan, földre
terithető abrosz is legyen a világon, és mikor
beállított S...néhez ilyen formán adta elő az
üzenetet:

— Tisztelteti a kisasszony a nagyságos asz-
szonyt, ha olyan szives lenne a nagyságos asz-
szony, egy kis időre, kölcsön adni a föld *pokrócsot*.

Mire S...né ő nagysága, ki éppen egy szö-
nyegen dolgozott, visszaüzent, hogy: még most
varja rajta körül a csipkét, hanem holnap készen
lesz és akkor bizonyosan atküldi.

A kis Ilon, megczírogatva az ő ötven éves
Pali bácsiját, azt kérdezi tőle:

— Van-e már magának felesége, Pali bácsi?

— Nincs nekem még tubiczám, feleli rá az
agglegény.

— Ugyan, édes Pali bácsi, hát akkor *mikor
lesz magából ember?* kérdi erre naivul a kis lány

Batyubálat rendeztek a faluban s az egyik
résztvevő háztól, jókora eczetágyas üvegben, limo-
nádét küldtek a batyubálás házhoz.

A limonádót vívő udvarost, az uton, kérdi
egy vele találkozó kenyeres pajtása:

— Mit viszel, te Jóska, abba a nagy üvegbe?

— Mit? — hát *promonádét!* felelt büszkén
a kérdezett.

Románcz.

Együtt ült a ifju
 És a kis lány —
 Épp, a hogy cselekszi
 Mest nem egy: de hány!

S szólt az ifju: „lányka!
 Arezod halovány . . .
 Csókot hádd lopok rá!“
 S engedé a lány.

Hull a csók, hull egyre,
 Száz meg egynehány . . .
 Játékot, veszélyest,
 Lányka, meg ne bánj!

S mig ők csókolóznak,
 Azt se nézve: hány
 Óra; im a tánt jön
 Areza halovány . . .

Seprünyél kezében,
 Rajtuk végig hány . . .
 Elszaladt az ifju,
 Ott maradt a lány.

Lucy-Ferr.

Sületlenségek, vadgombák.

Az „Ilonka szerelméből“
 (megcselekedte: Kecskeméthy Dani).

„ . . . Kedélye tele naivsággal, szíve gyermeg-
 teg érzéssel. Boldogságát csak a jelen vonzó képei-
 ben, a családi édes örömeiben találta . . . “
 „Amit olvasott, amit hallott, gyorsan hatottak érzékeny
 kedélyére és fokoként erősödtek lelkében a titkos
 vágyak, mindent tudni, mindennel foglalkozni, me-
 lyek felvillanyozzák a kedvet, megteremtik az édes
 örömeiket.“

Oh, milyen naivítás! Bizony veszedelmes lejtő-
 tőre jutott szegény Ilonka és nagy ideje, hogy férj-
 hez menjen.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: **Mephisto.**

Cs. kir. szabadalmazott, 12-szer kitüntetett

Szarvasfű-czukorkák és Szarvasfű-lé.

Ezen, az emberiség egészsége számára ujonnan feltalált kitünő szarvasfű-
 czukorkák és szarvasfű-lé melyek a leghasznosabb és a gyomrot leginkább erősítő
 növényekből és legfinomabb czukorból a lehető legszorgosabb módon készítettnek,
 most a legelső orvosi tekintélyek által mint leghathatósabb szer ajánlatik köhögés,
 rekedtség, torok-, mell- és tüdő-bajok ellen.

Egyedüli hamisítatlan gyártmány csakis a szabadalommal bíró Haist L.
 asszonynál.

Gyár: Bécs, Mariahilferstrasse 116.

1 csomag czukorka használati utasítással	10 kr.
1 nagy doboz czukorka utasítással együtt	25 kr.
1 uti	40 kr.
1 kis üveg szarvasfű-lé	60 kr.
1 nagy "	1 frt.

Hm-Vásárhelyen egyedüli raktár

Kánitzer Rezső fűszerkereskedésében

Szentesi utca, 9-ik szám.

Kapható egyedül Kánitzer Rezső urnál

Kapható egyedül Kánitzer Rezső urnál

DR. SIVULSZKY

mosdóvize

teljes ártalmatlansága mellett a fogakra és arczesontokra a legjobb és legkitünőbb szer, **májfoltok, szeplő** és általában az arczbőr **mindennemű tisztátlanságai** ellen. Az arcz üdeségét, puhaságát egész a késő vénségig megőrzi. Ára egy palaezknak 60 kr.

Dr. RICHTER

bécsi cs. kir. udvari fogorvos kitünő

MENTHIN - FOGPORA.

A legjobb szer a fogak és foghus ápolására.

Egy doboz ára 40 kr.

Kapható:

Bánfalvi Lajos *gyógyszertárában,*

Tabán, II. tized 271 szám.